BRUNO DE SEGNI, UNVOLLSTäNDIG. DISPOSITIO CATHOLICAE FIDEI, UNVOLLSTäNDIG

Enstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh.

Seite 32v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35457
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

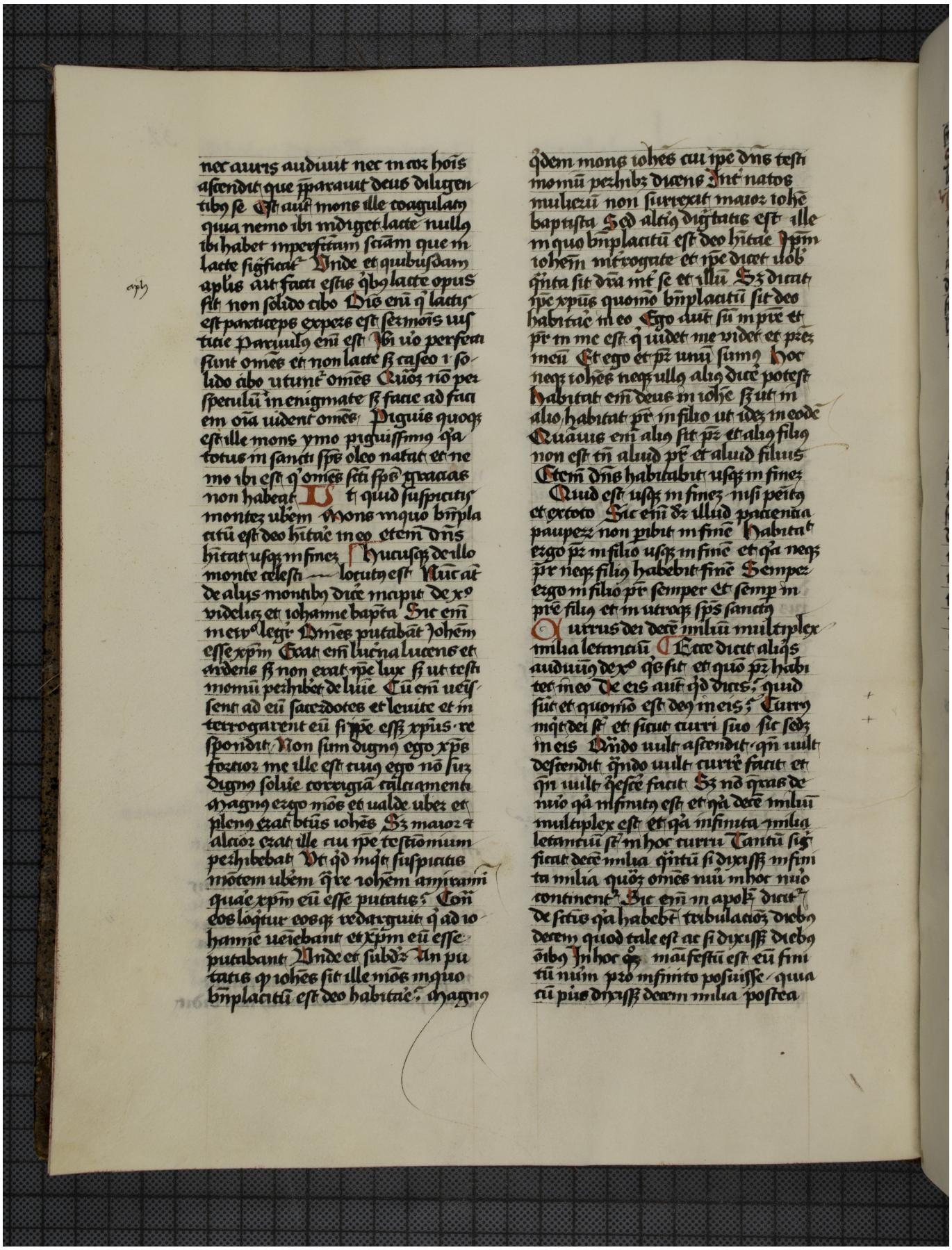

nec auris audiuit nec in cor hois
ascendit que ꝓparauit deus diligen
tibꝰ se. Est aut mons ille coagulatꝰ
qua nemo ibi indiget lacte nullꝰ
ibi habet imperfectum scam que in
lacte sigficat. Unde et quibusdam
aplis aut facti estis qbꝰ lacte opus
fit non solido cibo. Dis enim q lactis
est particeps expers est sermois ius
tiae. Parvulꝰ enim est. Ibi uo perfecti
sunt omes et non lacte sz caseo i so
lido abo utunt omes. Quos no per
speculu in enigmate sz facie ad faci
em oia uident omes. Pinguis quoq;
est ille mons ymo pinguissimꝰ qa
totus in sancti spis oleo natat et ne
mo ibi est q omes sti spis gratias
non habeat. Et quid suspicatis
montez ubem. Mons in quo bnpla
citu est deo hitare in eo. et in dns
hitat usq; in finez. Huiusq; de illo
monte celesti — locutꝰ est. Aliu aut
de alis montibꝰ dicit. Mapt de xo
videliz et iohanne baptta. Sic enim
in ev legi. Omes putabat iohem
esse xpm. Erat enim lucna lucens et
ardens sz non erat ipe lux sz ut testi
monu perhibet de luce. Cu enim uiss
sent ad eu sacerdotes et leuite et in
terrogarent eu si ipe esset xpus. re
spondit. Non sum dignꝰ ego xpis
fortior me ille est cuius ego no sum
dignꝰ solue corrigia calciamenti
a magnꝰ ergo mons et ualde uber et
plenꝰ erat btus iohes. Sz maior et
altior erat ille cui ipe testimonium
perhibebat. Vt qd mgt suspicatis
montem ubem q re iohem amicami
quae xpm eu esse putatis. Con
cos loqitur eosq; redarguit q ad io
hanne ueiebant et xpm eu esse
putabant. Unde et subdit. An pu
tatis q iohes sit ille mons in quo
bnplacitu est deo habitare. a magnꝰ
qdem mons iohes cui ipe dns testi
monu perhibet dicens. Inter natos
mulieru non surrexit maior iohe
baptista. Sed altiꝰ dignatus est ille
in quo bnplacitu est deo hitare. Ipm
iohem interrogate et ipe dicet uob
qnta sit dia int se et illu. Sz dicat
ipe xpus quomo bnplacitu sit deo
habitare in eo. Ego aut su in pre et
pr in me est. q uidet me uidet et pre
meu. Et ego et pr unu sumꝰ. Hoc
neq; iohes neq; ullꝰ alius dicere potest
Habitat enim deus in iohe sz ut in
alio habitat pr in filio ut idez in eode
Quatenus enim alius sit pr et alius filius
non est tn aliud pr et aliud filius
Et tem dns habitabit usq; in finez.
Quid est usq; in finez nisi perfecte
et ex toto. Sic enim dz illud pruenia
paupez non pibit in fine. Habitat
ergo pr in filio usq; in fine et qa neq;
pr neq; filius habebit fine. Semper
ergo in filio pr semper et semp in
pre filius et in utroq; spis sancti.
Aurus dei dere imlia multiplex
imlia letantiu. Ecce dicit alius
audiuiꝰ de xo qis sit et quo pr habi
tet in eo. De eis aut qd dicis. quid
sut et quomo est dei in eis. Curru
mgt dei sz et sicut curri suo sic sedz
in eis. Quando uult ascendit. qn uult
descendit. qndo uult curre facit et
qn uult desere facit. Sz nd gras de
nuo qa infinitꝰ est et qa dere imliu
multiplex est et qa infinita imlia
letantiu sz in hoc curru. Tantu sig
ficat dere imlia qntu si dixisz infini
ta imlia quoz omes nu in hoc nuo
continent. Sic enim in apoc dicit
de sitis qa habebit tribulacioz diebꝰ
decem quod tale est ac si dixisz diebꝰ
oibꝰ. In hoc qz manifestu est eu fini
tu nu in pro infinito posuisse. qua
eu pius dixisz decem imlia postea